

Men jeg troer, at hele denne Opfattelse er bleven tilstrækkelig fremhævet og imøbegaaet, og har faaet sin behørigte Afgjørelse, ogsaa under de Forhandlinger, der gik for sig her i Thinget for 8 Aar siden. — Jeg troer virkelig, at man ikke nu uden at begaae den allerførste Inconsequents kan tiltræde denne Opfattelse. De samme Indvendinger kom dengang ogsaa frem fra det ærede Medlems og enkelte andre Mænds Side, men de fandt ikke hunderlig Anklang, og levede i alt Fald ikke til noget Resultat. Det Resultat, som fremkom ved den Lov, der da blev givet, og som fremgaaer af Loven selv og er klart af de Forhandlinger, der gik forud, var dette, at man ansaae det for aldeles utidigt og ogsaa urigtigt ved Bøld og Evang at ville føre en saadan Commune som Frederiksberg ind under Kjøbenhavns Commune, at dette var Noget, som ganske vist i høi Grad var imod Beboernes Ønske i den frederiksbergste Commune, og om hvilket det ogsaa var i høi Grad tvivlsomt, om det var overeensstemmende med Ønsket hos Beboerne i Kjøbenhavn, at det derhos var ganske vist, at en saadan Indlemmelse vilde medføre en Masse Spørgsmaal af meget indgribende Betydning, hvoraf der meget hurtigt vilde fremkomme Misnøje og Kritik over den Fremgangsmaade, der blev brugt, enten til altfor stor Favør eller for stor Uretfærdighed mod den Commune, der mod sin egen Villie var kommen ind under Hovedstaden, og at man derfor kom til det Resultat, at det var naturligere at lade Forholdet udvikle sig af sig selv, indtil det kom til det Punkt, at man fra begge Sider fandt det rigtigt enten i det Hele eller for en Deel at faae Frederiksberg indlemmet under Hovedstaden. Dette Punkt holdt man aldeles fast paa. Man kom dernæst til den Erkjendelse, at naar man skulde lade Sagen gaae denne Vej, var det netop det Naturlige at sørge for, at den efterhaanden stærkt voksende Commune i det Hele taget sørgede for en saadan Udvikling af de communale Foranstaltninger der, at disse paa en naturlig og mere og mere eensartet

Maade kunde slutte sig til dem, som fandt Sted i Hovedstaden. Man maatte derfor ogsaa sørge for, at den blev stillet paa en saadan Maade med Hensyn til den communale Bestyrelse, at den fornødne Kraft og Energi var forhaanden til at gennemføre disse Foranstaltninger, og som Følge deraf maatte man navnlig ogsaa paadrage Kommunen saameget større Byrder, hvilket maaskee efterhaanden kunde lede til, at man, ved at see, hvor stærke Paalæg der maatte gjøres for at holde Kommunen i en passende Stilling, maatte finde, at en Indlemmelse i Kjøbenhavn i sin Tid vilde være det Naturlige. Dette, paastaer jeg, laa aldeles klart for i Loven af 1857, og jeg skal tilføje, at jeg troer det maa erkjendes, at denne Vej er og har været aldeles naturlig, og at man med Føje kan sige, at Alt, hvad man med nogenlunde Villighed kunde vente af de Foranstaltninger, der bleve truffet ved Loven af 29de December 1857, ere gaaede i Opfyldelse, ved hvad der senere er skeet i Frederiksberg Commune. Der er i Frederiksberg Commune anvendt meget betydelige Bekostninger for Opnaaelsen af netop den Art Foranstaltninger, hvorom der dengang var Spørgsmaal. Jeg kan i denne Henseende udtale som Noget, der er mig bitterligt, at de communale Udgifter i Frederiksberg Commune i de sidst forløbne 5 Aar ere bleve over det Dobbelte af, hvad de vare for 5 Aar siden, at Kommunen dernæst har taget paa sig det meget betydelige Laan af over 70,000 Rd., at dette netop er skeet for at virke for saadanne Foranstaltninger, hvorom der var Spørgsmaal, at der er opført et Fattighus og to store Skolebygninger med megen Bekostning og overordentligt hensigtsmæssigt indrettede, at der er anvendt meget Betydeligt til Oplysning af Beiene, Bøgeterordningen, Cloaker og saa fremdeles. Jeg troer ikke, man kan Andet end sige, at der i denne Henseende har været en saa stor Udvikling, som man med nogen Rimelighed kunde vente, og jeg troer derhos heller ikke, at det kan siges, at der fra Kommunens Side er vilst en vis Uvillie ligeoverfor Kjøbenhavn.